

Sygn. akt II Cz 915/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

Naczelnika Urzędu Skarbowego w N. przy uczestnictwie

J. S. (dłużniczki)

na skutek zażalenia J. S. (dłużniczki) na zarządzenie sędziego Przewodniczącej w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią z dnia 16 listopada 2015r. w sprawie I Co 1159/15 - w przedmiocie ustalenia opłaty sądowej od zażalenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 915/15

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 listopada 2015r. sędzia Przewodnicząca w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią ustaliła 30 zł opłatę od skargi dłużniczki J. S. na postanowienie referendarza sądowego z dnia 1 września 2015r. w przedmiocie rozstrzygnięcia, który organ egzekucyjny -sądowy czy administracyjny - ma w dalszym ciągu prowadzić łącznie egzekucję z majątku dłużniczki (podjętego w trybie przewidzianym w art.773 § 1 kpc).

W uzasadnieniu wskazała, że dłużniczka powinna uiścić opłatę podstawową w wysokości 30 zł, która jest zarazem opłata minimalną- zgodnie z art.14 ust.3 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. w Dz.U. z 2014r. poz.1025).

W zażaleniu na zarządzenie sędziego Przewodniczącej dłużniczka kwestionowała wysokość ustalonej opłaty sądowej i jak wnosić należy domagała się uchylenia zarządzenia. Uważała, że nie powinna ponosić żadnej opłaty, bo nie przewidują tego wprost przepisy prawa (zażalenie - k.19).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki nie znajduje uzasadnienia. Zasadą jest, że koszty postępowania sądowego ponoszą zainteresowane strony. Przepis art.2 ust.2 ustawy dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. w Dz.U. z 2014r. poz.1025) stanowi bowiem, że do uiszczenia kosztów obowiązana jest strona (dotyczy to także wierzyciela czy dłużnika), która wnosi do Sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki, chyba że ustawa stanowi inaczej, a więc wprost wskazuje, że strona nie ponosi opłaty od określonego pisma kierowanego do Sądu. W wypadku skargi na orzeczenie referendarza sądowego, przepisy ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych takiego zwolnienia nie przewidują. Opłata wskazana w zaskarżonym zarządzeniu jest minimalną opłatą, jaką strona ma obowiązek uiścić - zgodnie z art.14 ust.3 w/w ustawy, a dłużniczka nie jest zwolniona od jej ponoszenia ani z mocy przepisu ustawy, ani wskutek orzeczenia Sądu.

Dlatego też Sąd odwoławczy oddalił zażalenie dłużniczki, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 i art.13 § 2 kpc).